

ПРИТЧА ПРО ОТЦЯ - Джерело

Написав Вікторія Шупортяка
П'ятниця, 20 липня 2018, 12:51

Я притчу одну з юних літ пам'ятаю.
Вам також відома історія ця:
«Про блудного сина» її називають,
Та я би назвала: «Про милість отця».

Хоч мало говориться в притчі про тата,
Все більше про сина, що з дому пішов
І спадок батьківський бездумно розтратив,
Та щастя в чужому краю не знайшов.

Не пишеться в ній про безсоннії ночі,
Про те, як боліла у батька душа,
Як серце стискалося, плакали очі
За сина, який в грішний світ вирушав.

Відомо нам чим там усе закінчилось:
Той батько безпутного сина простив.
Яку ж то нічим незаслужену милість
До блудного сина отець проявив!

В цій притчі ми бачим прообраз звичайно
Небесного батька, Його доброти.
А ми – Його діти засмучуєм часто
Отця, який стільки всього нам простив!

У слові «отець» я неначе вчуваю
І милість, і прощення, і співчуття.
Тому я на Бога - Отця покладаю
Свій біль, свої мрії і власне життя.

Багато про що можна тут розважати:
Про милість батьків та непослух дітей,
Та думаю я, що «отцем» називатись
Це – честь для батьків, це для них – привілей!

І кожного разу, коли я згадаю
Про блудного сина історію цю,
За батька земного подяку складаю
Своєму небесному Богу - Отцю.

Ця притча на роздум мене надихає.
І душу хвилює мою без кінця.
«Про блудного сина» її називають,
Для мене ж ця притча про милість отця.